

בש"פ 6424/18 - מדינת ישראל נגד מאיר מרו צגאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6424/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

מאיר מרו צגאי

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ז' בתשרי התשע"ט (16.09.18)

בשם המבקשת:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב:

עו"ד מיכה גבאי

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) ב-90 ימים החל מיום 17.9.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 32966-12-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

עמוד 1

הרקע לבקשה

1. ביום 17.12.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה, הטרדה מינית ושימוש לרעה בכוח המשרה. על פי עובדות כתב האישום, המשיב, אשר שימש כסוהר באגף 7 בכלא שקמה באשקלון, ביצע עבירות מין במתלון, אשר שהה כעציר באותו אגף. במסגרת זו, הצמיד המשיב את איבר מינו לגופו של המתלון וניסה להחדירו לפי הטבעת שלו, התחכך בו והגיע לסיפוק מיני.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ועתר לקבלת תסקיר שירות מבחן. בהמשך לכך, ולאחר שהוגשו שני תסקירים בעניינו של המשיב, אשר לא באו בהמלצה לשחררו לחלופות מעצר, הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. זוהי כאמור בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים.

טענות הצדדים

3. לשיטת המבקשת, נשקפת מן המשיב מסוכנות רבה הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו ומנסיבותיהם החמורות והחריגות. מעשים אלה מלמדים גם על היעדר מורא מצדו ועל קושי ליתן בו אמון. התסקירים שערך שירות המבחן בעניינו של המשיב מצביעים על רמת מסוכנות משמעותית ועל התנהלות העלולה ללמד על התנהגות מינית בלתי מווסתת וחסרת גבולות. כמו כן, ההליכים מתקדמים באופן משביע רצון וזאת חרף העובדה שחלו עיכובים. עד עתה התקיימו שלושה מועדי הוכחות והעידו 14 עדי תביעה. כן קבועים שני מועדי הוכחות נוספים, אחד לצורך סיום פרשת התביעה והשני לצורך תחילת פרשת ההגנה.

4. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, קצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון. חלפו כבר 9 חודשים ממועד הגשת כתב האישום ועד עתה התקיימו רק שלוש ישיבות הוכחות. לא פעם נדחו דיונים, הן לבקשת המבקשת והן מטעמי בית המשפט, ולמשיב לא היה כל חלק בכך. כמו כן, עם התקדמות ההליך ניכר כרסום בראיות שגם לו צריך שתהיה השפעה על ההחלטה להאריך את מעצרו. כך, על התחתונים ששויכו למתלון אמנם נמצא דנ"א של המשיב, אולם לא נמצא דנ"א של המתלון עצמו, והדבר מתיישב עם גרסת המשיב. וכך, עדותו של רופא שעבד במועד הרלוונטי בבית הכלא סותרת את עדותו של המתלון עצמו ביחס לאירועים שהתרחשו לאחר העבירות המיוחסות לו. בשים לב אפוא למצב הראיתי בתיק ונוכח קצב התקדמות ההליך, יש להורות על שחרורו.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שלפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק, על בית המשפט לערוך איזון בין זכותו של נאשם לחירות, לו עומדת בשלב זה חזקת החפות, לבין האינטרס שבשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת עריכת איזון זה על בית המשפט לשקול, בין השאר, את חלוף הזמן ממועד מעצרו של הנאשם; את קצב ניהול ההליך העיקרי; את מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; את החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו

מן הדין (ראו למשל: בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח, פסקה 7 (13.9.2018); בש"פ 5443/18 מדינת ישראל נ' אביטן, פסקה 6 (9.8.2018); בש"פ 4493/18 מדינת ישראל נ' בן דוד, פסקה 7 (24.6.2018)). יישום אמות מידה אלה בענייננו, מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה.

7. המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת מחומרת המעשים המתוארים בכתב האישום. כאמור, למשיב מיוחסות עבירות מין חמורות באדם ששהה כעציר באגף בו הוא שירת כסוהר, תוך ניצול עמדתו ותוך שימוש בכוח פיזי. המשיב לא פסק ממעשיו על אף התנגדותו של המתלונן, והמשיך לנסות להחדיר את איבר מינו לגופו של המתלונן עד אשר הגיע לסיפוק מיני.

8. גם עמדת שירות המבחן אינה תומכת בגישתו של המשיב. כעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 23.1.2018, המשיב התקשה לשתף פעולה באבחון ולהעמיק בנסיבות התמודדותו עם לחצים שונים בחייו. בשים לב למיוחס לו, שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון משמעותית במצבו של המשיב, אולם מאחר שלא שיתף פעולה באבחון והתמקד בחלקיו המתפקדים והמיטיבים במסגרות חיו השונות, לא יכול היה שירות המבחן לעמוד על גורמי הסיכון שלו ולהעריך תנאי שחרור שימנעו פגיעה בקורבנות חלשים נוספים.

9. באשר לקצב התקדמות ההליך, אכן רק בעת האחרונה ראה ההליך התקדמות. יחד עם זאת, התמשכות ההליכים המשפטיים אינה מהווה סיבה כשלעצמה לשחרורו של נאשם ממעצר (ראו למשל: בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (18.10.2017)). מכל מקום, פרשת התביעה עתידה להסתיים בדיון ההוכחות הבא, הקבוע לתחילת חודש אוקטובר. בנסיבות אלה, טרם הוסטה נקודת האיזון לכיוון חירותו של המשיב.

10. בטרם סיום יוער כי טענות המשיב לכרסום ראייתי מקומן בהליך של בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק, ולא במסגרת ההליך זה.

הבקשה מתקבלת אפוא, ומעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 17.9.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 32966-12-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ט (17.9.2018).

ש ו פ ט